

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XLII. Hoe B. Henrick de Noucius Minder-broeder ghevaren is.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

mael dat de saecke nu velē kennelijck is gheworden/
op dat wy in hen oft de barmhertighejdt Godts
moghen beminnen / oft sijn recht-veerdighe ordet-
len vreesen.

CAPITTEL XLII.

Hoe B. Henrick de Nouicius Minder-broeder
ghevaren is.

B Henrick Minder-broeder Nouicius / al was hy
los ghelaten ende vande moepelijckhejdt des
kerckers verlost / nochtans ter wijlen hy onder de
Geusen heeft moeten verkeeren ende onder hen ee-
nighe ghedienstigheden doen / is dickwils gheslagen
gheweest / ende heeft vele verwyjds / schamperhejdt
ende spotterijen verdraghen / ende menigh- mael
moeten hoorzen dat hy een upt-ghelooopen Monick
was / iae onder de dreyghementen van de wreede
menschen nergheringhs vry van perijckel van ghe-
hanghen te worden / leuende bujten ende binnen
een alendigh leuen . Maer ten lesten heeft de handt
Godts sijnen wegh-ghelooopen knecht woonende
in't midden van Babylonien ghebatt ende totten
schoot der heyligher Kercken ghetrocken / ende de
heylighe ghemeyute der broeders weder-om ghe-
gheuen . Want naer een weynigh tijdts met sijnen
heere die hy diende / ghereyft zijnde naer Dordrecht /
heeft sy-seluen heymelijcken verlozen / ende deur het
toe-doen van een goede Catholijcke vrouwe verste-
ken zijnde / heeft de blught ghenomen / en met blijd-
schap totte Catholijcken ghecomen / wiens ghe-
meynschap hy noyt upt der herten verlaect en had-
de . Tot s' Hertoghen-bosche is hy vande broe-
ders van sijnor Orden met broederlijcke liefde
ontfanghen / ende hebbende oodt-moedighe peni-
tentie

tencie tot vol-doeninge van sijn mis-daedt gedaen/ heeft daer naer Gode den Heere niet vreesse en oodtsmoedigheyt ghedient/ deur wiens goedtheydt hy tot penitentie was verwacht. Eenighe iaeren daer naer vande haestighe sieckte gheraecht zynde/ is hy van deser werelddt ghescheyden.

CAPITTEL XLIII.

Hoe de Pastoor van Maesdam niet teghenstaende het versaecken van sijne religie ghehanghen wierdt.

EEn ander/ wiens naem ick willens ver-swijghe/wesende Canonick vande kercke van Gorcom/ als de Martelaers ter doodt wierden gheleydt/ is van hun hepligh gheselschap af-ghescheyden gheweest niet den Pastoor van Maesdam/ niet sonder vermoeden van het Catholijck ghelooue af-ghegaen te zijn/ ghelijck wy t' sijner plaetsen hebben verhaelt. Welcke twee euen-wel gebanghen wierden ghehouden in't huys vanden onder-prouost totten achtsten dagh naer de martyrie der Martelaers: ende leefden gheduerende dien tijdt tusschen hope ende vreesse/ als tusschen hanghen ende worzghen. Op welcken daghe naer der sonnen onder-gangh/ als sy nu ter tafelen waren gheseten/ ende doen ter tijdt gheen quaedt achter-dencken en hadden/ is Jehan Omal te peerde daer ghecomen/ ende heeft hen ghebonden doen uyt-leyden. Sy wierden dan veur hem gheleydt buyten der stadt in den boom-gaerd van t' clooster te Sugghe/ om al-daer aen eenen boom ghehanghen te worden. Erst soude-men den Pastoor op-hanghen/wesende een man/ soomen seght/ van gheen quaedt leuen/ maer heel onghelcerdt. De welke hoe wel dat hy (ghelijck ick ver-